

... (Afbrydelse af A. Nielsen: Jeg sagde: Mærkesag) ... Mærkesag eller Hjertesag, hvad Forskel gør det?

Den ærede Ordfører omtalte de grønlandske Forhold og bebudede til min Glæde et Forslag om, at Handel og Administration i Grønland skulde adskilles, et Forslag, som man vist vil erindre, at jeg med nogen Styrke gjorde mig til Talsmand for i forrige Samling. Etsaadant Regeringsforslags Fremkomst er, tør jeg sige, et nyt Eksempel paa, at Oppositionen til en vis Grad reagerer. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, om der i Sommer under nogen som helst Form har virket en Kommission, som har overvejet de grønlandske Forhold. Jeg tillod mig i sidste Rigsdagssamling at henstille til den højtærede Indenrigsminister, om man ikke selv under lidet officielle og lidet højtidelige Former kunde faa nedsat en Kommission af de Folk, som forstaa sig paa de grønlandske Forhold, og lade dem sammen overveje, hvad der var at gøre for at forbedre disse Forhold. Men den højtærede Indenrigsminister stillede sig absolut afvisende, formodentlig fordi Forslaget fremkom fra mig, der talte paa en Oppositions Vegne, for ellers var der saamænd ingen Grund til at stille sig afvisende. Da der nu aabenbart har været saa store Overvejelser i Gang, tillader jeg mig at spørge den højtærede Indenrigsminister og f. Eks. ogsaa det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), som er en af dem her hjemme, der kende de grønlandske Forhold: Har der ikke i Sommer alligevel virket en saadan liden Kommission af den Beskaffenhed, som jeg netop foreslog i forrige Rigsdagssamling, men som den højtærede Indenrigsminister ikke paa nogen Maade vilde gaa ind paa? Jeg er tilbøjelig til at tro, at der har været en saadan Kommission, og jeg tillader mig i saa Fald at indkassere ogsaa det som en Sejr, idet man saa akkurat er gaaet den Vej, som jeg i sidste Samling tillod mig at pege paa som den rigtige.

Hvad i øvrigt den indeværende Rigsdagssamling angaar, tror jeg, at man gør rigtigst i at betragte denne som en Forberedelse til det kommende Valg. (Afbrydelse.) Ja, det vil man vistnok give mig Ret i. Vi imødesee alle med nogen Spænding Resultatet af de kommende Valg. Her sidder nu som Regeringsparti et Parti, der tæller 58 Medlemmer, hvoraf den højtærede Formand i dette Ting. Tilbage bliver 57, hvoraf 7 Ministre. Tilbage bliver 50. Det er et Flertal af den samme

Beskaffenhed som det, Ministeriet, Sehested havde i sin Tid oppe i Landstinget. Det er klart, at et saadant Ministerium er ganske overordentlig svagt. Hvis det nu var et Ministerium, der stod og kæmpede for en Anskuelse og havde en lille tapper og veldisciplineret Hær bag sig, saa kunde der endda være Forventning om Krigslykken, som det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) talte om, ved det forestaaende Valg. Saadan som det nu er, da Ministeriet staar og dingler midt mellem Højre og Venstre, er det jo klart, at det nuværende Ministerium *kun er et Overgangsministerium*, og at det, vi maa se hen til med Forventning, det er det Ministerium, som kommer efter Valget. Det, der vil blive Resultatet af det kommende Valg, det er jo saa sikkert som Amen i Kirken, dette, at vi faa et andet Ministerium. Spørgsmaalet er blot det, om det bliver et Ministerium, der samler Demokratiet, eller et Ministerium, der samler ad Højre til; om Valget giver det Resultat, at vi komme ind i en Situation, hvor Frisindet samles og samler et Flertal i Tinget, eller om vi efter Valget komme ind i en Situation, hvor den konservative Samlingspolitikks Mænd, Fremtidsmusikkens Mænd, som det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) siger, have Flertallet her i Tinget, kunne danne en Regering og gennemføre deres Programsager i de kommende 3 Aar.

Under disse Forhold er det, tror jeg, mere interessant at betragte den politiske Situation end Enkelthederne paa det foreliggende Finanslovsforslag, som jo i alt Fald komme igen til Finanslovens 2den Behandling. Hvad nu Forholdet mellem Regeringen og Partierne angaar, saa er der jo først Forholdet til de moderate. Ja, hvordan er egentlig Forholdet til de moderate? (Afbrydelse.) Det er jo nok godt, siger det ærede Medlem, jeg tænker det ogsaa, men det var jo ikke saa godt til at begynde med, for den ærede Regering var jo noget overmodig til at begynde med. Den højtærede Finansminister afgav en Erklæring om, at Regeringspartiet kunde nok staa paa egne Ben, og det behøvede ikke noget Samarbejde eller nogen Støtte fra de moderate; senere vilde han nok samarbejde med de moderate, men paa den Betingelse, at de moderate „uden Forbehold“ støttede Regeringspartiet. Det var jo et temmelig ublu Krav, og det blev besvaret med, at de moderate gennem „Agrardagbladet“ afgav den Erklæring, at „Slavesjæle“, det vare de ikke. Det var nu